

Mniemałeś żołnierzu polski,
że walczysz o ojczyznę
Przyniosłeś na swych bagnietach
robotnikom i chłopom Litwy
i Białej Rusi pańszczyznę!

Lud roboczy miast i wsi Litwy i Białej Rusi zima zeszedł przepędził panów posiadaczy: dziedzica-obszarnika wykurzył z majątku, spekulanta-kapitalistę z fabryki i miasta.

Uciekli oni przed sprawiedliwą karą ludową za długie lata wyzysku i ucisku do . . . Polski.

Tam, w Polsce, podali tym wyzyskiwaczom bratnią dłoń szlachta i kapitaliści, rząd i sejm jaśniepański.

Zmobilizowali oni polskiego chłopca i robotnika i pchnęli go na wschód, niby to ojczyznę bronić przed moskalem.

Poszedł żołnierz polski, jak ten Bartek Zwycięzca dla króla pruskiego, walczyć. Zdobył Litwę, zdobył Białą Ruś. Rozpędził Rady robotnicze i chłopskie, które tam rządy sprawiały i wciąż myślał, że zbawia ojczyznę.

A tu wślad za nim przybywają z Warszawy z powrotem wszelkie burżuje-spekulanty i dziedzice-obszarnicy. Wnet swe brudne łapy po dawne swe dobra wyciągają i do rozprawy z robotnikiem a chłopem się biorąc, dawne kajdany niewoli i wyzysku nakładają.

Przy Rządzie Rad Robotniczych barobek na folwarku miał swój komitet, który o jego dobro dbał. Dziś dziedzic i ekonom batem po plecach smagają.

Chłop mógł korzystać z pastwiska, lub lasu, i ziemi otrzymał wedle potrzeby; dziś nawet mu spojrzeć na to nie wolno.

Robotnik przemysłowy przez swe organizacje puszczał w ruch fabryki i zakłady; pracował swobodnie, bo wiedział, że dla ogólnego dobra pracuje. Dziś fabrykant i kupiec woła towarem spekulować, a jeśli i zgodzą się w ruch puścić swój zakład, to wyzyskują pracę robotnika do siódmego potu. Więc chodzą robotnicy bez chleba i pracy, naprożno kołatają do różnych urzędów o zapomogi, lecz tam tylko jaśniepanów przyjmują. Robotnikowi zaś na dźwi pokazują . . .

Więc czy wyzwolił ludy bratnie żołnierz polski? Czy bronił ojczyzny?

Nie!

Ludowi roboczemu Litwy i Białej Rusi przyniósł ciężką niewolę i wyzysk, nową pańszczyznę.

Bronił nie ojczyzny, której nikt nie zagrażał, a kabzy dziedzica i fabrykanta!

Musi więc teraz dopomóc chłopu i robotnikowi na Litwie i Białej Rusi wyzwolić się znów z pod panowania burżuazji i obszarników.

Musi z nimi razem rozpocząć walkę rewolucyjną o wyzwolenie, o władzę Rad Robotniczych, chłopskich i żołnierskich.

Musi to uczynić, bo inaczej przeklną go na wieki nie tylko robotnicy i chłopcy na Litwie i Białej Rusi, ale i bracia i ojcowie jego w Polsce, którzy też walczą już o zrzucenie jarzma pańskiego.

Więc chwytaj za broń, przeciw obszarnikom i kapitalistom, przeciw generałom i oficerom swym, którzy Twemi rękoma pańszczyznę wprowadzają, żołnierzu polski!

Precz z ciemieżcami!

Precz z rządami obszarników, kapitalistów i oficerstwa!

Niech żyją rządy ludowe, rządy Rad Robotniczych, Włościańskich i Żołnierskich!

Niech żyje Rewolucja!

Centralny Komitet Komunistycznej Partji
Litwy i Białej Rusi.

Listopad 1919 r.

Ms. Mab. 591/84 4685/M